

Imre Flóra

IDŐVÁLTOZÁS

a tenger felől fúj a szél
itt ugyan át egy kontinensen
a fákból a hullám beszél
az örökös kétnemű isten

hideg meleg így váltja egymást
mondjuk jó idők rossz idők
az ember végül nem akar mást
enni aludni mielőtt

eljön a végső értelem
vagy a végső értelmetlenség
amikor már se szerelem
se félelem se vágy se restség

se test se hamu már se por
csak semmi sehol semmikor

RONSARD ÁTHANGOL

sohasem szeretett az ember megöregszik
elsötétül a hang a trubadúr halott
estétől reggelig s megint reggeltől estig
bolyongni nyugtalan kváderkő állapot

a gyertyák csak homály mi szorítja a mellkast
a vállra súlyosul az egész épület
örökké egyedül csak az éjszaka választ
magáénak soha sohasem szeretett

mi marad majd a csont itt mindenki elárul
komorabb szenvedély mikor a haj fehér
most még a test feszül éjszaka gránit ágyul
gránit boltozatul majd alszom ha elér

a gravitáció ő jár itt át meg át
egyszer majd lerogyok csak basszusáriák